

nedrelsens Præg, som aarelang Undertrykkelse har avlet i hendes Sind. Den vækker hendes Selvbevidsthed og Handlekraft, og giver hende Mod til at bære Ansvar for sine Handlinger. Den udvikler hendes Trang til Kundskab og højner hendes Tanker for alt stort og godt.

Proletarkvinden udvikler sig ved Organisation, drages bort fra Generationers Dumhed og mødte overtroiske Fordomme, og ved Hjælp af sin Organisation vil hun kæmpe sig frem til retfærdige og menneskeverdige Livsvilkaar.

Men skal en Organisation have nogen Betydning maa den være stærk, og derfor maa alle Kvinder ind i deres Fagforening, ingen maa nøle og tænke, at det ikke haster.

Husk paa, I Arbejdets Kvinder, at der findes intet paa Jorden det haster saa meget med som Arbejderklassens Sag, Arbejderklassens Frigørelse, og derfor maa Kvinderne sætte alle Kræfter ind paa en stærk og kraftig Fagforeningsorganisation.

Anna Jensen.

Enhver Kvinde bør være Medlem.

Hvorfor er mange Mennesker saa kedelige? — Ganske simpelt fordi de ikke tager Del i Foreningslivet. Livet bliver underlig fattigt og indsnævret, naar Tankerne kun drejer sig om ens eget lille Jeg, hvorimod Synet udvides. Selvstændigheden vokser ved Deltagelse i Samfundets Ve og Vel — maa-ske bliver Livet smerteligere, men i alt Fald aldrig kedeligt. Tiden er nu kommen, da Kvindernes Deltagelse i Samfundsspørgsmaalene ikke længere kan undværes. De maa derfor stille sig til Tjeneste i de Foreningsrækker, hvor de føler, at de hører hjemme.

„De samlede Kvindeforeninger“ tæller mange Foreninger med saa forskellige Sider af Kvindesagens Program og dog med det Formaal — *Kvindernes Frigørelse*, saa enhver Kvinde vil kunne finde sin Plads i disse Rækker.

Det kvindelige Arbejderforbund har en forberedende Virksomhed, idet dets Formaal er at samle alle Kvinder, der ikke har organiseret sig og ved en fælles Optræden støtte disse mod hensynsløse Arbejdsgiveres Overgreb. Foreningen søger at hæve Kvindens Løn i Forhold til hendes Arbejde. Dersom Kvinder i et bestemt Fag ønsker at danne en Fagforening, er det kvindelige Arbejderforbund villig til at hjælpe dem til Rette. Indmeldelser sker hos *Emma Jakobsen, Tjørnegade 4, 2. Sal o. G.*

Den kvindelige Fagforening i Herreskrædderfaget af 1883 samler alle Kvinder, som arbejder i dette Fag, for ved fælles Samvirken at værne Fagets Interesser. Dens hyppige Sammenkomster baade med Foredrag og Diskussion tager ikke mindre Sigte paa at hæve Kvinderne ved at oplyse dem om Samfundsspørgsmaal end paa ved Indsigt og Forstaaelse af Kvindens Arbejdsværdi at hæve hendes Løn. Enhver Kvinde, der arbejder i dette Fag, kan blive Medlem ved Henvendelse til Kassereren, *Elna Larsen, Thuresensgade 27 B, 2. Sal.*

Tjenestetyndeforeningen „Enighed“ af 1885 skiller sig fra de andre Foreninger derved, at den omfatter baade det mandlige og kvindelige Tyende. Tjenestepigerne havde flere Gange forsøgt paa at danne en selvstændig Forening, men ved deres uhyre lange Arbejdstid vanskeliggjordes deres Medlemsmøder. Det mandlige Tyende, som allerede var fast organiseret 1885, var forud for Kvinderne. Den kvindelige Forening besluttede derfor at træde sammen med „Enighed“, og fra den Tid er de kvindelige Medlemmers Antal i høj Grad steget. Foreningen arbejder for at faa Fæsteforholdene omordnede og afskaffe Tyendeloven samt for Forkortelse af Tjenestetyndets umenneskelig lange Arbejdstid. *Anvisningskontoret, Klosterstræde 4, modtager Indmeldelser.*

Kvindelig Fremskridtsforening, stiftet 1885, hvis Formaal er at vække og vedligeholde Interessen for politiske og sociale Spørgsmaal, tager særlig Sigte paa at oplyse Kvinderne. Foreningen holder derfor Møder 2 Gange maanedlig med Foredrag og Diskussion, lige som den udgiver Kvindebladet „Hvad vi vil“ med Fru Johanne Meyer som Redaktør. Bladet, som er paa 4. Aargang, behandler alle sociale Spørgsmaal vedrørende Kvindernes Stilling og modtager Artikler og Meddelelser fra „de stummes Lejr“. Alle selvstændige, næringsdrivende Kvinder bør støtte Bladet ved Meddelelser om deres Forretninger. Bladet koster kun 60 Øre Kvartalet foruden Postpenge og bestilles paa alle Postkontorer og hos enhver af De samlede Kvindeforeningers Styrelsesmedlemmer.

I to Vintre har Kvindelig Fremskridtsforening haft social-politisk Skole, hvor Kvinder har kunnet faa Undervisning i Socialøkonomi, Retslære, Fysiologi og andre Fag. Desuden har Foreningen en fri Syskole, hvor unge Piger af den tjenende Klasse kan faa gratis Vejledning i Skræddersyning og Istand-sættelse af gammelt Tøj. Foreningens Lokale er Østergade 15, Kontingentet 50 Øre Kvartalet og Indmeldelser modtages hos Kassereren, *Frk. F. Trier, Købmagergade 24, 3. Sal.*

De kvindelige Væveres Fag- og Understøttelsesforening af 1886 omfatter kvindelige Vævere og har foruden sit Formaal, at værne om faglige Interesser, tillige en Understøttelseskasse, saa den ved Arbejdsstandsning eller Arbejdsløshed kan hjælpe sine Medlemmer. Den tæller ikke faa Medlemmer og udfolder stadig et ihærdigt Arbejde til stort Gavn for Medlemmerne, som den allerede ved sin Virksomhed har skaffet større Udbytte af deres Arbejde. Indmeldelser modtager Formanden, *Johanne Svendsen, Skyttegade 4, 3. Sal.*

Kvindevalgretsforeningen, stiftet i 1889, har kun det ene Formaal at virke for Kvindernes politiske og kommunale Valgret. Med en speciel Opgave er den i Stand til at sætte saa meget mere Kraft herpaa. Den søger derfor at oprette Kredse rundt om i Landet, ved politiske Valg at bringe Kvinderne til at deltage i Valgagitationen og minde Valgkandidaterne om Kvindernes Ret til at være Vælgere. Ogsaa den virker ved oplysende Foredrag om sociale Spørgsmaal. Det koster kun 50 Øre hele Aaret at være Medlem. Indmeldelser modtages af For-

manden, *Fru Louise Nørhø, Schacksgade 11, 4. Sal.*

Den yngste af alle Foreningerne er Maskinstrikkernes Fagforening, men den er derfor ikke mindre virksom. Kvinder, hvis Arbejde er samlet i Fabriklokaler, er det altid lettere at samle i Foreningslivet. Ogsaa den virker ved Foredrag, Diskussion og Møder af faglig Art, for derved at hæve Kvinden og vinde en bedre Eksistens for Foreningens Medlemmer. Formanden, *Hanne Larsen, Vævergade 7, 3. Sal, modtager Indmeldelser.*

Det er Komiteens Haab, at ingen Kvinde, der i nogen Maade har Forstaaelse af *Kvindesagen* som en Samfundssag, efter Deltagelsen i *Folkefesten* vil undlade at indmelde sig i en af vore Foreninger.

Kvindeforeninger, hvis Formaal er at oplyse Kvinderne og forbedre deres Kaar, kan optages i „De samlede Kvindeforeninger“, naar de henvender sig til Komiteens Formand, *Fru Johanne Meyer, Naboløs 4.*

De moderløse.

Ud fra den Opfattelse, at „Hvad vi vil“ er et Blad, hvor Kvindetanker kan faa Lov at tumle sig (de stakkels bundne Kvindetanker, der nok kan trænge til en Tumleplads — en Øvelsesplads) tillader jeg mig at indsende en lille, ganske ubetydelig Tanke, som jeg imidlertid tror, ikke saa let vilde være opstaaet i en mandlig Hjerne. — Hvis „Hvad vi vil“ mener at have Brug for den, maaské naar Bladet en Gang ikke har noget bedre, saa er den til Tjeneste — hvis ikke, da vil den paa ingen Maade blive fornærmet over Nedsendelsen i Papirkurven.

Det angaar en Passus i Kirkebønnen; jeg har hørt denne Passus utallige Gange, uden at den har fremkaldt mindste Bevægelse i mig — saa en Dag slog den mig pludselig som — ja — hvad skal jeg sige — som et lille Vidnesbyrd med til alle de mange, mange Beviser paa Kvindens uheldige Stilling i Samfundet; siden den Dag kan jeg aldrig høre den, uden at den bedrøver mig. — Det er Bønnen for Enker og Faderløse — Jeg vil her for at undgaa al Misforstaaelse udtale, at det paa ingen Maade forarger mig, at man beder for Enker og Faderløse — tvertimod — *men* — hvorfor beder man ikke ogsaa for Moderløse. — Tror man ikke — véd man ikke, at det i utallige Tilfælde og fra mange Synspunkter kan være langt værre at gaa moderløs end faderløs gennem Livet. — Bønnen refererer sig udelukkende til Enkers og Faderløses Stilling udadtil. — Blev Mænd og Kvinder ens opdraget — d. v. s. — opdraget til at forsørge sig selv og ikke som nu — Mænd til at forsørge sig selv og Andre — Kvinder til at lade sig forsørge — saa vilde denne Bøn have en anden Form. —

Saa længe Forholdene er som nu, saa længe der er 2 Indgange til de aller fleste Samfundsstillinger og Erhvervsgrene, ikke 1 for Dygtighed og 1 for Udygtighed, men 1 — en vid Port for Mænd og en anden, en lille, snæver Dør for Kvinder, saa længe er denne Bøn ingenlunde umotiveret; men den, som en Gang har følt, hvad den fortæller, kan ikke glemme det; — det har jeg, og jeg